

LA LLUFA

TEMPS D'ARRÒ AMB CUNÍ

La marca esportiva Meyba deixa de retolar els seus productes en català

Inici dels cinquanta. Els espanyols deixen de prendre el sol amb samarreta al balcó i van a la platja. Un mes abans, les mestresses de casa van com boges pels grans magatzems el SEPU buscant un Meyba pel marit i els fills. Elles aprofitaran el vestit de bany de la temporada passada.

Durant molts anys, l'empresa s'infla de vendre banyadors. Les panxes es dissimulen amb aquella mena de calçotets llargs que arriben fins l'aixella. Tots contents. Després, a la pineda es menjaran un *arrò amb cuní*.

Passen els anys i el Barça (un club de futbol) guanya la seva primera copa d'Europa vestit amb uniforme Meyba. Als menjadors hi penjen el Sant Sopar i una camiseta Meyba.

Crisi, suspensió de pagaments. Molts catalans deixen d'anar a la platja perquè es neguen a portar una altra marca.

Fa no gaire, en Miret i en Reguant (noms força catalans per cert) recuperen la fàbrica. Dissenyen nous models i conceben noves estratègies comercials. La primera, suprimir el català dels seus catàlegs. Els nous emprenedors

pensen que sense el català la seva roba es farà més internacional, en especial a Castella i Lleó.

Plataforma per la Llengua ha lamentat l'absència de retolació catalana. D'aquí a uns dies ho farà també en Llach (president de la ANC) i Omnium. Miret i Reguant callaran. Mesos més tard, la conselleria pertinent arribarà a un acord amb Meyba que tornarà a escriure en català (encara que només siguin les felicitacions de nadal) i a canvi rebran una subvenció i una medalla.

Si un tal Miret i un tal Reguant, regidors d'una empresa catalana reneguen de la seva llengua, cal esmerçar-se massa buscant culpables a la davallada de la nostra llengua? Cal fer-ho quan la Caixa busca seu fora del Principat? Cal buscar enemics a Madrid? Hom diria que les coses estan força clares. La culpa és dels catalans que davant una pela són capaços de renunciar a la mare que els va parir.
LLUFA barrada.